

Nu lăsați să se stingă flacăra vinčențiană

27 martie 2019

Faptul că facem parte dintr-o organizație, avem parte de avantaje, dar și de dezamăgiri. Societatea Sfântul Vincențiu de Paul nu face excepție de la regulă, deoarece este o asociație formată din bărbați și femei, care sunt din fire, imperfecti și păcătoși. Uneori ne certăm cu cei de lângă noi pentru că avem opinii diferite pe care nu știm să le exprimăm cum trebuie. Este firesc și de înțeles.

Să medităm împreună la dictonul foarte potrivit « În cele fundamentale: unitate; în cele neînsemnate: libertate; în toate, iubire »¹. Cu alte cuvinte, toți suntem Vincențieni, chiar dacă o anumită hotărâre ne poate răvăși sau contraria. Ceva mult mai tare ne menține activi în Societatea Sfântul Vincențiu de Paul: misiunea de a-l sluji pe Cristos prin practicarea carității. De aceea caritatea (înțeleasă ca respect, acceptare și iertare) trebuie să fie mai presus în conversațiile și activitățile noastre.

Dacă facem parte din Societate/Conferință pentru că am acceptat invitația unui apropiat, atunci nu suntem pe calea cea bună. Dacă suntem în Societatea Sfântul Vincențiu de Paul din motive politice, atunci nu suntem în locul potrivit. Dacă ne folosim de mișcarea vinčențiană pentru a ne bucura de faimă și a avea un statut

¹ Deși acest citat este adesea atribuit în mod fals lui Augustin ("In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas"), găsim o formulă similară în Marco Antonio De Dominis (1560-1624), episcopul de Split (Spalato), al republica ecclesiastica, libri X. Papa Ioan XXII însuși, în enciclica sa, Ad Petri Catedram, subliniază că "trebuie să memorăm cuvintele care, exprimate uneori într-un fel, uneori de la altul, este atribuită unor autori diferiți: 'În ceea ce este esențial, unitatea; în ceea ce este secundar, libertate; și în toate, caritate.'» [N. du T.].

aparte în comunitatea parohială, atunci ne înșelăm. Facem parte din Societate pentru că credem că este posibil să creăm o lume mai bună, să reducem inegalitățile sociale și să propovăduim tuturor Evanghelia. Iată așadar ceea ce însuflețește și trebuie să conducă toate activitățile vincentiene.

În această misiune trebuie să depășim orice dușmănie și aberație. Nu putem lăsa ca flacăra vincentiană să se stingă încetul cu încetul la fiecare poticnire. Sfântul Paul avea o idee foarte convingătoare despre ceea ce ne așteaptă după suferințele din această viață și spunea că ceea ce contează la final este « lupta » în ansamblul său și nu « înfrângerile » eventuale și punctuale: « Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința »².

Sfântul Paul se referă bineînțeles la aspectele spirituale, în timp ce aceste rânduri fac referire la aspectele practice din viața de zi cu zi a Vincentienilor. Trebuie să facem ca sfântul Paul: dacă ideile noastre nu sunt acceptate de majoritatea celorlalți, trebuie să avem umilința să acceptăm opinia lor și să ne-o însușim. Renunțarea la propria opinie reprezintă una din condițiile importante ca vincentianul să-și poată îndeplini bine misiunea.

Să fim umili și să renunțăm la propria opinie însă nu înseamnă că trebuie să trecem peste întrebările care cer o meditație și o analiză profundă în inima vincentianului. Exprimați-vă întotdeauna ideile cu iubire și diplomatie; exprimați-vă întotdeauna opiniile despre modul în care se lucrează în Conferință și în Consiliu. Veniți cu idei care ar putea să împiedice luarea unor hotărâri dăunătoare. Pe scurt, arătați ce este rău, ajutați la îndreptarea situației, nu vă simțiți jenați să cereți iertare dacă discuția devine inversunată și cu consecințe nedorite.

Dragi confrăți membri ai extraordinarei Familii Vincentiene, nu lăsați să se stingă în inima voastră flacăra vincentiană din motive vremelnice. Domnul nostru Isus Cristos, sfânta Fecioară Maria, sfântul Vincentiu și Ozanam nu vor îngădui ca toate acestea să se întâmple și ne vor da tăria ca să putem « să ne ducem crucea » până la capăt, fără frecuşuri și vătămări. Să nu uităm de vechiul proverb indian: « Ajutându-i le alții te ajuți pe tine însuși » Să fim diferiți, dar să rămânem uniți în dragoste și umilință.

Renato Lima de Oliveira
al XVI-lea președinte internațional

Traducere: sora Magdalena

² Tim 4, 7.